

Bécs, 2017. december 6.

A hátrányos megkülönböztetéssel és a kisebbségek elleni gyűlölettel szemben folytatott harc 10 év után sem hoz eredményt

Az EU területén a tartós és széleskörű hátrányos megkülönböztetés, intolerancia és gyűlölet sok kisebbséghez tartozó személy marginalizálásával és elidegenítésével fenyeget, akik egyébként nagyfokú kötődést éreznek a lakóhelyük szerinti ország iránt és bíznak annak intézményeiben – derül ki az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA) által végzett, megismételt, átfogó felmérésből.

„Majdnem egy évtizeddel ezelőtt figyelmeztettünk arra, hogy az etnikai származáson alapuló megkülönböztetés és gyűlölet széles körben elterjedt. Napjainkban ezek az új eredmények azt mutatják, hogy a jogszabályaink és szakpolitikáink nem védik kellően azokat az embereket, akiknek érdekeit szolgálni hivatottak” – nyilatkozta az FRA igazgatója, [Michael O’Flaherty](#). „Minden egyes hátrányos megkülönböztetéssel és gyűlöleti cselekménnyel a szociális kohéziót ássuk alá és olyan egyenlőtlenségeket hozunk létre, amelyek generációkra vetnek árnyékot azzal, hogy táplálják az elidegenítést, amely végső soron pusztító következményekkel járhat.”

Az [európai uniós kisebbségekről és megkülönböztetéséről szóló második tanulmány \(EU-MIDIS II\): Jelentés a fő eredményekről](#) a hátrányos megkülönböztetéssel szembeni jogvédelem biztosítása céljából speciális és erősebb, hatékony szankciókkal társuló intézkedések iránti szükségletre mutat rá. Továbbá, mivel az etnikai származáson alapuló hátrányos megkülönböztetések 88%-át, a gyűlölet motiválta zaklatások 90%-át és a gyűlölet motiválta erőszakos esetek 72%-át nem jelentették, az áldozatok sokkal nagyobb fokú megszólítására van szükség ahhoz, hogy az incidensek jelentésére bátorítsuk őket. Eközben pedig a bűnüldöző és az egyenlőséggel foglalkozó szervezeteknek megfelelő eszközökre van szükségük ahhoz, hogy a jelenségeket hatékonyan tudják kezelni.

Az egyéb fő megállapítások között szerepelnek az alábbiak:

- A válaszadók 38%-át érte hátrányos megkülönböztetés az elmúlt öt évben; ez különösen az észak-afrikaiakat (45%), a romákat (41%) és a Szaharától délre fekvő országokból származó afrikaiakat (39%) érintette. A hátrányos megkülönböztetés a munkakereséssel összefüggésben volt a legnagyobb (29%).
- A második generációs bevándorló válaszadók 31%-a tapasztalt az elmúlt évben gyűlölet motiválta zaklatást. E második generációs bevándorló áldozatok 50%-át az elmúlt évben legalább hatszor zaklatták;
- Az általános népességhez (74%) viszonyítva kevesebb kisebbséghez tartozó személy (61%) végzett legalább középiskolai felsőbb osztályt. Ez csökkenti a foglalkoztatási esélyeiket.

Az eredmények a közintézményekbe vetett nagyobb bizalmat mutatnak az általános lakossághoz képest és a többség szoros kötődést érez a lakóhelyének országa iránt, valamint nagyfokú nyitottságot mutatnak a többi etnikai csoport irányába.

Ugyanakkor a hátrányos megkülönböztetés, a zaklatás vagy az erőszak hatása is egyértelműen látszik: az áldozattá válók kevésbé bíznak a közintézményekben és kisebb fokú kötődést éreznek a lakóhely szerinti ország iránt.

Ez az Alapjogi Ügynökség által elvégzett, kisebbségekre és migránsokra vonatkozó második felmérés. A felmérés a hátrányos megkülönböztetéssel, a zaklatással, rendőri feltartóztatással összefüggő tapasztalatokkal és a jogokkal kapcsolatos tudatossággal,

valamint az integráció jeleivel, köztük a hovatartozás érzésével és a közintézményekbe vetett bizalommal, továbbá a más csoportok iránti nyitottsággal kapcsolatos kérdéseket tartalmazott.

- Ez a jelentés az EU egész területére, mind a 28 EU tagállamára kiterjedő, bevándorló vagy etnikai kisebbségi háttérrel rendelkező 25 500, köztük romák és oroszok körében elvégzett felmérés része. A FRA 2008-ban végzett első ilyen jellegű felmérésére épül.
- Az Alapjogi Ügynökség független uniós szerv, melynek célja, hogy az alapvető jogokkal kapcsolatban segílyt és tanácsot nyújtson az Unió és tagállamai számára.